

1. Veer-tig jaar is het nu ge - le - den, Be-stond de trek-schuit in ons land,
 Maar nu op - de dag van he - den, Trekt ze ge - heel aan de an - de - re kant.
 Men kan voor - waar , niet voor - de - li - ger rei - zen, Dat is voor - ze - ker dat is ge - wis,
 De spoor-trein zal - , het u wel be - wij - zen, Dat niets ter aar - de be - sten - dig is..

2 Men vind ook meisjes, groote en kleine, hier hebt gij wederom een bewijs,
 Dan hebt gij nog van die heele fijne, maken de jongmans maar wat wijs,
 Maar hunne liefde kan niet lang duren, zij veranderen elk oogenblik, dat is gewis,
 De spoortrein zal het U wel bewijzen, dat niets op aard bestendig meer is.

3 Vrijheid, blijheid, vreugde en liefde, moeten het deel der jonkheid zijn,
 Zulke vreugde te genieten, in de heldere maneschijn,
 Maar deze liefde kan niet lang duren, dat is voorzeker, dat is gewis,
 De spoortrein zal het U wel bewijzen, dat niets op aard bestendig meer is.

4 Een zaak houdt die maar voor de oogen, hij die eeuwig zal blijven bestaan,
 Ik meen dat is Gods alvermogen, ziet, daar is geen einde meer aan,
 Eeuwig zoo zal hij blijven regeeren, eeuwig zoo zal hij blijven bestaan,
 De spoortrein zal het U wel bewijzen, dat niets op aard bestendig bestendig kan gaan.